

[Asger Jensen.]

skulle bruges til. Da vi ikke har fået lovforslaget frem endnu, vil jeg gerne anmode den højtærede socialminister om at give en klar udtalelse om, at disse penge, man nu er i gang med at opkræve, skal anvendes til fuld folkepension til alle, således som kommissionen har været enig om det, og således som jeg har forstået der hidtil har været politisk enighed om.

Grethe Philip: Med lovforslagene om de heromhandlede forhøjelser af pensionerne har regeringen givet udtryk for den tankegang, at når den aktive befolkning nyder godt af en velstandsstigning, bør vore sociale ydelser til de gamle, invaliderne og enkerne følge med opad. Jeg er ganske enig i tanken om, at vore pensionister ikke må lades i stikken, når andre ser deres levestandard forhøjet, men at vi tværtimod må føle det som en moralsk forpligtelse også at lade disse grupper få en vis forhøjelse i deres levestandard.

Jeg kan derfor tilsige velvillig behandling af lovforslagene.

Chr. Madsen: Jeg hører til min store forbavselse, at venstre og de konservative ønsker, at der skal ydes noget mere i invalide- og folkepension, så dér kan vi altså blive enige.

Som lovforslagene nu foreligger, og det siges også i bemærkningerne, er de et led i helhedsløsningen. Den højtærede minister har beregnet, at hvis man forhøjer folkepensionen med 3 pct., vil pensionisterne få den samme forbedring som en typisk lavtlønnet arbejder får den 1. april 1964. Som følge heraf skal grundbeløbene med tillæg forhøjes til 7.428 kr. for ægtepar og 4.920 kr. for enlige, gældende fra 1. april 1964, og lommepengene skal forhøjes med 3 kr. om måneden.

Jeg har ved tidligere forhandlinger sagt om disse sager, at der mangler nogle reelle beregninger af folkepensionen i forhold til andre indtægter, og jeg har gang på gang fremhævet, at vi har undertegnet en international konvention, der går ud på, at folkepensionen skal beregnes til mindst 40 pct. af en gennemsnitsarbejdsindtægt for en ufaglært arbejder inden for den største enkeltbranche. Den højtærede socialmini-

ster anfører nu i bemærkningerne, at det ikke er en ufaglært arbejders indtægt inden for den største enkeltbranche, men indtægten for en typisk lavtlønnet arbejder, der får et lavtlønstillæg pr. 1. april 1964, som skal lægges til grund. Det var rart at få noget at vide om, hvad en typisk lavtlønnet arbejder er, og det var også rart at vide lidt om, hvorvidt de 3 pct., der her er beregnet som løntillæg pr. 1. april 1964, er en beregning, man kan lide på, om det er en beregning, der bygger nogenlunde på virkeligheden. Jeg tror ikke på, at man med de tal, der er til rådighed, kan lave nogen som helst beregning af, hvad en lavtlønsarbejder vil få pr. 1. april 1964, for der er sket noget siden sidste april; der er sket noget med overenskomsterne. Nogle af de lavtlønnede har fået tillæg, fordi de har andre overenskomstsystemer, og derfor kan man ikke med nogen som helst ret komme med begrundelsen: 3 pct. lønforbedring til en typisk lavtlønnet arbejder. De 40 pct., der står i konventionen, er minimumsbeløb; der står ikke noget om, at man kun skal holde sig til de 40 pct.; man regner naturligvis med, at de mere højtudviklede lande på disse områder ikke står på de 40 pct., men vil ligge betydeligt over denne procentsats.

Under sidste behandling af tilsvarende lovforslag — jeg tror, det var i marts måned i år, da folkepensionen for ægtepar og enlige blev forhøjet med henholdsvis 15 kr. og 10 kr. månedlig — stillede vi forslag om, at disse beløb skulle fordobles. Den ærede ordfører for socialdemokratiet sagde dengang, som han har sagt ved flere lejligheder tidligere, at nu var det igen overbudspolitik. Vi fik imidlertid senere, den 1. juni, statistisk materiale for, hvordan arbejdsindtægterne her i landet lå, og da viste det sig, at arbejdsindtægten for faglærte arbejdere i København, altså den årlige indtægt, var 22.300 kr. Hvis vi nu går frem efter det princip at lægge den faglærte arbejders årsindkomst til grund og bruger konventionens bestemmelse om at tage 40 pct. af årsindtægten, af de 22.300 kr., så skulle folkepensionen den 1. oktober 1963 have været 8.920 kr. Jeg går ud fra, og jeg vil sige det igen, at når man tiltræder en international konvention om slige og andre problemer, må der være så megen alvor bagved, at man retter sig efter